

Lovforslagets § 11, saaledes ændret, vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets §§ 12—14 (se Tillæg A. Sp. 1733) vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til 3die Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Eneste Behandling af Forslag til Beslutning af Folketinget angaaende Nedsættelse af et Udvalg til Overvejelse af Spørgsmaalet om Statsrevisoratets Omdannelse til Regnskabsret.

(Forslaget findes i Tillæg A. Sp. 3779.)

Sagen sattes under Forhandling.

Forslagsstilleren (Oscar Hansen): Ved Motiveringen af det foreliggende Forslag til Beslutning er jeg saa heldig at kunne begrænse mig noget, idet jeg ved forskellige Lejligheder under Behandlingen her i Tinget af Statsrevisionens Anliggender har henvist til Udtalelser fra vor første konstitutionelle Periode, som vise, at det ikke har været Grundlovens Mening at blive staaende ved et Statsrevisorat, men, at hvad man tilsigtede var Oprettelsen af en Regnskabsret. Der er Udtalelser fra Tscherning fra 1850 herom, og senere vedblive baade Tscherning og Mænd som L. A. Hansen, Fenger og Alfred Hage — den ældre — at henlede Opmærksomheden derpaa. Dette, at ved Siden af Tscherning staar Fenger og ved Siden af L. A. Hansen Alfred Hage, viser, at denne Sag har ikke haft noget med Partiforskellen at gøre, og det vil forhaabentlig ogsaa vise sig i Fremtiden at blive Tilfældet, saa at man uden Hensyn til Partistandpunkt kan arbejde hen til at faa gennemført, hvad der ikke alene har været Grundlovens Hensigt, men senere i Fællesforfatningen af 1855 blev slaaet fast i en Bestemmelse i § 55, der lyder saaledes: „For Revisionen og Decisionen af de forskellige Forvaltningsgrenes Regnskaber oprettes ved Lov en Regnskabsret, der fører Tilsyn med samtlige Regnskabsbetjente. Retten vaager tillige over, at ingen Udgift affholdes uden

i Henhold til Bestemmelserne i § 54“. Naar man ikke i 1849 gik over til at oprette en Regnskabsret, men nøjedes med et Statsrevisorat, var det, fordi man fandt det rigtigt at gøre nogle Erfaringer, før man ordnede Rigets Regnskabsvæsen saaledes, som det vilde være ønskeligt, og som det var ordnet i andre konstitutionelle Stater. I Kraft af den nævnte Bestemmelse i Fællesforfatningen blev der i 1860 nedsat en Kommission, der skulde forelægge Forslag om en Regnskabsret. Denne Kommission har vist sig ualmindelig sejt og livskraftig, kan man gerne sige, for saa vidt den ikke er ophævet den Dag i Dag, men ganske vist ere Kommissionens Medlemmer alle døde, gaaede over til en anden Verden, hvor de maaske ville have bedre Tid til at arbejde paa Sagen end her. Det lykkedes dem ikke, saa længe de vare her i Verden. Tscherning, J. A. Hansen og Fenger og senere ogsaa afdøde Berg have oftere været inde paa Sagen, saa at naar Tinget nu vedtager den foreslaaede Beslutning, vil det blot være en Optagelse af en af de bedste Traditioner fra vor konstitutionelle Periode. Da Kommissionen af 1860 altsaa ikke blev færdig med sit Arbejde, inden Forhandlingerne om Grundlovens Revision begyndte, forandrede man Fællesforfatningens Bestemmelse, idet der i § 50 af den reviderede Grundlov til Junigrundlovens Bestemmelse om Revisionen af Statsregnskabet tilføjedes: „Forandringer i disse Bestemmelser kunne ske ved Lov“. Man har altsaa stadig haft aabent Øje for, at man ikke var inde paa det rette Spor, hvorfor man ønskede en Forandring ved Lov, og hvad man tilsigtede var netop Oprettelsen af en Regnskabsret. At det forholder sig saaledes, har jeg vist i tidligere Udtalelser, men det fremgaar ogsaa af de aarlige Drøftelser af Regnskaberne fra 1850—58, i hvilket Tidsrum man hvert Aar udførlig drøftede de Arbejdsbestemmelser, hvorefter Statsrevisionen skulde virke. Man vedtog hvert Aar disse Bestemmelser, i Reglen var det 9 Paragraffer med nogle Indledningsklausuler. Hvert Aar omarbejdede man dem, men fik intet endeligt ud deraf. Da Regnskabsretten ikke var kommen, da vi havde faaet den reviderede Grundlov, saa man sig nødt til atter at underkaste Bestemmelserne om Statsrevisionen ny Drøftelse, og de ny Bestemmelser vedtoges i 1867 i den Form, hvori de endnu bestaa. De ere ikke senere undergaaede Forandring, uagtet der er gaaet en Menneskealder siden da.